

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Vendégeink!

A ma esti rendezvényünkkel, - együttműködve az Akadémiai Klub Egyesülettel és a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiával -, szeretnénk bemutatni, hogy a teljes életre törekvő emberben, és egy egészséges társadalomban művészet és tudomány nem versenytársai, hanem kiegészítői egymásnak. Találkozásukból pedig valami más, egy harmonikusabb életérzés születik meg. Tudomány és művészet egymásra hatva mutatják meg azt a titkot, azt az igazságot, amit a tudós és a művész az alkotómunkája mélyén keres.

Művészetnek és tudománynak számos hasonló vonása van. Egyik az, hogy a tudós életét a kutatás, a felfedezés öröme éppen úgy kitölti, mint a művészt az alkotás élménye. És az alkotási folyamat közben is valami hasonló történik velük: Ha egy festő dolgozik egy képen, az vissza is hat rá. Jó esetben a művész ezt nem csupán elviseli, hanem ki is használja egy eredeti új gondolat kibontakoztatásához. Nem szabad az eredeti elhatározást mindenáron ráerőszakolni az alkotás végső formájára. Kutatásaink során mi, tudósok is napról napra szembesülünk azzal, hogy nem erőszakolhatjuk rá saját elképzeléseinket kutatásunk tárgyára. Az élő vagy élettelen anyag tulajdonságai, amelyek megfejtésén dolgozunk, mindig tartogatnak váratlan csodákat, amelyek alázatra tanítanak minket. Egy kísérlet eredményeit nem szabad a kiindulási alaphipotézishez alakítani, annak a valóságot, az igazságot kell tükröznie, legalábbis amit az adott pillanatban annak tarthatunk. Egészen más irányt is vehet a kutatási program, mint amit eredetileg a jó iránynak gondoltunk.

„A tudós gondolkodásával a **valóság szolgája**, amikor alkalmazkodik hozzá; a művész a **valóság ura**, amikor fantáziájával parancsol neki”,

írja Kornis Gyula, aki éppen a 2. világháború végén volt 1 évig az MTA elnöke. Ha mondatait továbbgondoljuk, akkor tulajdonképpen a tudós a valóság feltárásán keresztül a művészetet, a művészt is szolgálja, aki viszont fantáziájával uralja ugyanazt a valóságot, és absztrakt formában szembesítheti vele a tudóst. Ez az egymásra hatás mindkét alkotó tevékenységnél fokozza a kreativitást.

Tudomány és művészet hétköznapi tevékenységeinkben is összekapcsolódik. Itt a Tudományos Akadémián támogatjuk a művészeti tárgyú kutatásokat, az Akadémiai Klub Egyesülettel, az MMA-val, a SzIMÁ-val karöltve pedig hangversenyeket, kulturális programokat szervezünk, és közösségépítő tevékenységünkkel törekszünk arra, hogy életünket művészeti élmények tegyék teljesebbé. Az érzelemgazdagságunkat, belső világunkat építő katartikus élmények, a szembesülés az absztrakt valósággal pedig akár tudományos kutatói kreatitásunkat is növelhetik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Haydn a zenéről ezt mondja: „Az én beszédemet az egész világ megérti.” Köszönöm Pusker Júliának, Várdai Istvánnak és a Liszt Ferenc Kamarazenekarnak, hogy elfogadták meghívásunkat, és ma este olyan nyelven szólnak hozzánk, amit a szívünkkel mindnyájan értünk.

Köszönöm Maurer Dórának, a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia elnökének, a Nemzet Művésze címmel kitüntetett Kossuth Díjas festőművésznek és művésztársainak, hogy a mai estünk programja nem csak zenében, hanem a képzőművészet terén is a nemzetközi élvonalba tartozó alkotásokkal gyönyörködtet bennünket.

Végül, de nem utolsó sorban köszönöm Liptai Zsoltnak, a Pannonhalmi Apátsági Pincészet borászának, hogy a tudományhoz és a művészetekhez

egyaránt kötődő, kiváló borok mellett találkozhatunk és beszélgethetünk egymással.

Georges Braque írja: “A művészet célja, hogy **megzavarjon**, a tudományé, hogy **megnyugtasson**.” A ma esti „**megzavarás**” nem más, mint az agyunkban raktározott élmények, emlékek felrebbentése, a megkövült ismeretek megelevenedése, hogy ezek aztán új kontextusban, más összefüggés-rendszerben ülepedjenek le újra. Ez a leülepedés már a **megnyugvás** fázisa, melyet - Braque szerint - a tudományos kutatómunkában lel meg az ember, s amely így váratlan összefüggések meglátásához, új felfedezésekhez, hipotézisekhez vezethet.

Végül egy jó meg egy rossz hírral szeretném zárni a köszöntőmet. A rossz hír, hogy ma volt az utolsó koncert itt a Díszteremben, mielőtt a Székházunk rekonstrukciója elkezdődik, benne a Díszterem gépészetének teljes felújítása. Jó esetben 2024. végén tudunk itt újra rendezvényeket tartani. A jó hír viszont az, hogy a Magyar Művészeti Akadémiának, jelesül Vashegyi György elnök úrnak, és Richly Gábor főtitkár úrnak köszönhetően a kieső másfél év során Művészeti Estjeink koncert programját a Vígadóban tarthatjuk majd, rendkívül kedvezményes bérleti díj mellett. **Köszönjük szépen az MMA-nak ezt a gesztust!!!** Onnan kell majd koncert után átsétálni, vagy villamosozni a Székházunkba, ahol a kiállításokat és a gasztronómiai programokat változatlanul meg tudjuk majd tartani.

Számítunk Önökre a jövőben is, a következő estünk szeptember 11-én lesz, amikor fellépő művészeink Marton Éva és tanítványai lesznek a Vígadóban, itt a Klubban pedig König Frigyes a Képzőművészeti Egyetem rektora kiállítását nyitjuk meg. A bemutatkozó borászat a Zelna Pincészet lesz.

Köszönöm a figyelmet, és jó szórakozást, tartalmas beszélgetéseket kívánok ma estére.